

B. Solm: Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning, som jeg synes er nødvendig lige over for det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage). Som ærede Medlemmer af dette Ting vide, er jeg ikke Agrar og har ikke nogen Grund til at forsvare de Principper, der herske ude i Landbefolkningen, de Teorier, som man der gaar efter, og det Syn, man der har paa sociale Forhold i det hele taget. Det forekommer mig dog imidlertid, at det ærede Medlem fra Fredensborg har Ret, naar han syntes at ville paastaa her i Tinget, at Anværelsen af Skoleloven skyldes Magter ude fra Landet, udspurgne fra den Stemning og Tro, som i det hele taget har fundet Udtryk mange Gange i denne Sal, at Landbruget lever under et Tryk, som for manges Vedkommende driver dem fra Hus og Hjem. Jeg tror aldeles ikke, at denne Stemning ude i Befolkningen i den Grad har Overtaget, at det skulde være den, der havde knust Skoleloven herhjemme, og i Virkeligheden maatte komme til at bære Ansvaret derfor. Vel er der kommen mange Stemninger frem fra Agrarernes Side, fra deres Side, som have den Betragtning over for vor Landbostand, at det er den, der for Tiden er mest trykket og mest forarmet her i vort Land, men jeg har ikke under Skolelovens Behandling i denne Rigsdagsperiode hørt saadanne Udtalelser mod denne Skolelov. Jeg har ikke hørt nogen sige: Vi, som have denne Betragtning af Landbrugets Forhold, ønske ikke denne Lov og det af Hensyn det Tryk, hvorunder vi leve; vi ønske ikke denne Skolelov gennemført, fordi den vilde forsøge vore Byrder i højere Grad, end vi vilde være i Stand til at bære. Det forekommer mig altsaa ikke, at det ærede Medlem fra Fredensborg skulde have Lov til at vælge Skylden for, at denne Lov gaar itu og ikke bliver gennemført, over paa Skyldre, som i dette Øjeblik efter min Mening ikke have Ansvaret og ikke bør bære Ansvaret derfor. Skulle vi lægge Ansvaret nogetsteds hen, maatte det være paa andre Skyldre. Det ærede Medlem for Fredensborg og hans Parti ved jo meget godt; og det ved ogsaa Landbostanden og hele den øvrige Del af Befolkningen, som ikke tilhører Overklasserne; som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds (M. Klausen) talte om, hvem det er, der er Skyld i, at vi have saadanne trykkende økonomiske Forhold, som vi have her i vort Land. Vi vide jo meget godt, at Grunden dertil simpelthen er den, at det ikke er dem, der arbejde, der saa Udbyttet af Arbejdet, men at det gaar andre Steder hen. Se vi hen paa

Landet, som beherskes af et demokratisk Regimente, se vi paa et Land som Frankrig, da se vi Skolereformen hæve sig til et Punkt, som vi ikke se andre Steder. Se vi hen til Lande som Svejts, Amerika — overalt, hvor Demokratiet hersker — er det netop, at Skolereformen hæver sig højt, men herhjemme, hvor vi nærmest med Hensyn til Regering og Administration ligne Rusland, skal naturligvis Skolereformen vælges. Men saa bliver det ogsaa de Herrer, som staa paa det Standpunkt, som nærmer sig det russiske Samfundsyn, som komme til at bære Ansvaret for, at den Sag vælges, og ikke nogen anden.

Da ikke flere ønskede at ydtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Mindretallets Indstilling (se Tillæg B.)

forkastedes med 80 Stemmer mod 19.

Flertallets Indstilling (se Tillæg B.)

vedtoges enstemmig med 80 Stemmer.

Selve Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 84 Stemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Underretning om Afstemningens Resultat vil nu blive meddelt Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af tvende Statsrevisorer for Folketingets Vedkommende angaaende Statsregnskabet for Finansåret 1895—96.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg skal tillade mig at minde ærede Medlemmer om, at da der ogsaa kan stemmes paa andre end Medlemmer her af Tinget, vil det være nødvendigt at betegne dem, paa hvem man stemmer, saaledes, at der ikke kan finde Forveksling Sted.

Der afgaves 102 Stemmesedler, hvoraf 4 vare ughldige. Tilbage var saaledes 98 ghldige Stemmesedler, og afgørende Flertal var 50.